

КІСЕЛЬОВА А. А.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри прикладної лінгвістики,
кандидат філологічних наук

ПЕРСПЕКТИВИ ВИВЧЕННЯ ТЕКСТІВ УКРАЇНОМОВНОГО ТВІТТЕРУ

Сучасні комунікації неможливо уявити без блогосфери (від англ. *Blogosphere*), тобто сукупності блогів (від англ. *web log* — мережевий журнал подій) — веб-сайтів, що дозволяють їхнім авторам публікувати записи (пости), статті, фотографії або відео і отримувати коментарі на них.

Визначаючи функції блогосферного простору, А. Арбітман стверджує, що формування громадської думки посідає серед них провідне місце, «бо очевидно, що спільноти, котрі утворюють користувачі блогосфери, презентують притаманну їм громадську думку. Автори найбільш популярних блогів впливають на думку блогерів, для яких вони є авторитетами» [1].

У попередніх розвідках, ми зазначали, що за результатами топ-10 джерел трафіку «Української блогосфери» за даними Google Analytics [2] перше місце у цьому списку серед соціальних мереж (п'яте у загальному переліку) посідає твіттер (від *англ. twitter* — *цвірінкати, щебетати*) — *соціальна мережа*, яка є мережею *мікроблогів*, що дає змогу користувачам надсилати короткі текстові повідомлення (до 140 символів) — твіти, використовуючи *SMS*, служби миттєвих повідомлень і сторонні програми-клієнти. Саме вона є об'єктом даної роботи, предметом якої виступають конкретні тексти україномовного твіттеру.

Варто зазначити, що за кордоном, ця соціальна мережа вже стала не просто способом зв'язку чи впливу, а й вагомим чинником наукових досліджень [3]. Робіт вітчизняних науковців, що використовували б новітні технології твіттеру, ми, однак, не знайшли, що акцентує як на актуальності, так і на новизні даного дослідження.

За останні кілька років твіттер засвоїло чимало українських суспільно-політичних діячів (П. Порошенко, Ю. Тимошенко, С. Цеголко, В. Кириленко, М. Добкін тощо), але найбільша аудиторія належить наразі С. Вакарчуку (https://twitter.com/s_vakarchuk), якого читають близько 1,5 мільйона людей (актуальна інформація на 08.04.2016р.). Таким чином, саме твіти цього суспільного діяча вбачаються нам найперспективнішим матеріалом дослідження.

Твіттер п. Вакарчука існує вже майже 6 років (з жовтня 2009 року), за цей час кількість постійних читачів його зросла до 1,5 мільйона осіб (тільки серед зареєстрованих у цій соціальній мережі користувачів). Кількість повідомлень, опублікованих Святославом нараховує 3,505

(актуальна інформація на 10.08.2015р.), що становить приблизно 50 на місяць.

Проаналізувавши близько 900 твітів, доступних на даний момент для перегляду, ми дійшли висновку, що основними темами повідомлень є:

1. інформація, що стосується діяльності гурту «Океан Ельзи»;
2. особисті враження автора щодо конкретних людей чи подій, тобто висловлення подяки, захоплення, вітань, співчуття тощо;
3. футбол;
4. соціально-політичні міркування автора, що відображають його громадянську позицію.

Кількість повідомлень останньої категорії, яка й становить головний інтерес для нашого дослідження, не є однорідною, а, очевидно, відповідала подіям того чи іншого часового відрізка та виступав чітким відображенням думок п. Святослава про них. Це підтверджується словами самого блогера — *Користуючись можливістю, прошу всіх, поставитись з розумінням до великої кількості «політичних повідомлень» в моїй ленті. Час зараз такий:*) — 24.02.2015.

Треба зазначити, що інтерфейс твіттера передбачає два способи «вподобати» повідомлення — зробити «ретвіт» (тобто відобразити його на своїй власній сторінці) та додати до обраного (окремої стрічки із забезпеченням швидкого доступу до нього як користувачу, так і його підписникам). Є. Боклаж, яка займалась дослідженнями останньої функції, зазначає, що люди найчастіше додають твіти до обраного «як відповідь на зміст твіту. Ретвіт же повідомлення завжди включає його ретост у своїй власній стрічці і передбачає, що користувач не лише схвалює інформацію, ані й вважає її гідною масового поширення» [4].

Наголосимо, що під час дослідження твіттера С. Вакарчука ми звернули увагу на те, що у більшості повідомлень кількість реблогів більша за кількість додавань до обраного. Це, на нашу думку, підкреслює ступінь підтримки, що нею автор користується у своїх підписників, а також їхнє бажання розповсюджувати висловлені ними думки.

Таким чином, можемо зробити висновок, що, хоча дослідження блогосфери є всесвітньо визнаним перспективним напрямком, в нашій країні воно поки не є широко представленим і досі реалізується обмежено. Наприклад, пропоноване нами вивчення текстів україномовного твіттера, який є однією з найвпливовіших соціальних мереж, (зокрема блогу такої відомої особистості, як Святослав Вакарчук) не має аналогів у вітчизняному мовознавстві, хоча вбачається нам перспективним і вартим подальших більш ґрунтовних наукових розвідок.

Список використаних джерел

1. Арбітман А. Комунікативний простір блогосфери: функції та дисфункції / А. Арбітман // Актуальні проблеми психології, соціології, педагогіки. К., 2010. – С.116– 123.
2. Як зросла роль соціального трафіку: Основні джерела трафіку «Української блогосфери» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://blogosphere.com.ua/2010/11/18/main-traffic-sources-for-ukrainian-blogosphere/>. – Назва з екрана.
3. Zimmer Michael A topology of Twitter research: disciplines, methods, and ethics», Aslib Journal of Information Management, Vol. 66 Iss: 3, pp.250
4. Боклаж Є. Дослідження «обраного» у Твіттері [Електронний ресурс] / Є. Боклаж. – Режим доступу: <http://ua.ejo-online.eu/1850>.

ЛПУФРІЄВА П. Д.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
старший викладач кафедри прикладної лінгвістики

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПОЛІЛІНГВІЗМУ В УКРАЇНСЬКИХ ЗМІ

В умовах глобалізації та зростаючої міграції населення багатомовність є одним з визначальних чинників міжкультурного взаємопорозуміння, вдалого працевлаштування для конкретних людей та конкурентоспроможності для всієї Європи. Тому полілінгвістична освіта відіграє важливу роль в інтеграційних процесах української вищої освіти до Європейського загальноосвітнього простору.

У сучасній вітчизняній лінгвістиці існує декілька рівнозначних термінів (багатомовність, полілінгвізм, мультилінгвізм і плюрилінгвізм) для позначення ситуації, коли окремий індивід або певна соціальна спільнота використовують декілька мов при взаємодії з іншими людьми, при цьому мова обирається відповідно до конкретної ситуації спілкування. Будь-яка мова — це не тільки і не стільки засіб комунікації, це спосіб існування культури, спосіб передачі цінностей, що поділяє даний народ, це спосіб особливого світобачення, своєрідного мислення.

Визначення поняття «полілінгвізм (плюрилінгвізм)» наведено в документі «Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти» (Common European Framework of Reference for Languages), а саме «плюрилінгвізм — це здатність використовувати мови задля цілей спілкування та участі в міжкультурній взаємодії, де особа, з точки зору представника певного соціуму, має різнорівневі уміння з декількох мов та досвід декількох культур. Це представляє собою не накладення чи співставлення окремих компетенцій, а радше існування складної, комплексної